

- 3) Gadījumā, ja ir jālemj, vai Direktīvas [93/13] pielikumā minētie līguma noteikumi ir negodīga rakstura arī atbilstoši šīs direktīvas 3. panta 1. punktā noteiktajiem kritērijiem, vai šīs direktīvas 5. pantā noteiktā skaidra un saprotama formulējuma prasība ir izpildīta tāda līguma noteikuma gadījumā, kas ietekmē patērētāja lēmumus par līguma izpildi, ar aizdevēju radušos strīdu atrisināšanu tiesas vai ārpustiesas procedūrā, vai arī tiesību īstenošanu, kurš lai gan ir skaidri formulēts no gramatiskā viedokļa, tomēr šī noteikuma tiesiskās sekas var noteikt vienīgi interpretējot valsts tiesību normas, par kurām līguma noslēgšanas laikā tiesas vēl nebija izstrādājušas pastāvīgu judikatūru, un par kurām pastāvīga judikatūra nav izstrādāta arī turpmākajos gados?
- 4) Vai Direktīvas [93/13] pielikuma 1. punkta m) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka atsevišķi neapspriests līguma noteikums var būt negodīgs arī tad, ja pusei, kas noslēdz līgumu ar patērētāju, ar to ir piešķirtas tiesības vienusēji noteikt, vai patērētājam sniegtais pakalpojums atbilst līguma noteikumos paredzētajam, un ja patērētājs piekrīt minētā noteikuma saistošajam spēkam, vēl pirms līdzēji ir sākuši to pildīt?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV 1993, L 95, 29. lpp.; kļūdu labojums – OV 2015, L 137, 13. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 22. februārī Tulliallan Burlington Ltd iesniedza par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2017. gada 6. decembra spriedumu lietā T-120/16: Tulliallan Burlington Ltd/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

(Lieta C-155/18 P)

(2018/C 240/14)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Tulliallan Burlington Ltd (pārstāvis: A. Norris, barrister)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs, Burlington Fashion GmbH

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt Vispārējās tiesas spriedumu, ar kuru tika noraidīta Tulliallan Burlington Ltd (TBL) prasība par Apelācijas padomes lēmumu;
- atcelt Apelācijas padomes lēmumu (vai pakārtoti, nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā atbilstoši Tiesas lēmumam);
- piespriest Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojam (EUIPO) un Burlington Fashion GmbH (BFG) atlīdzināt TBL tiesāšanās izdevumus apelācijas instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja ("TBL") pārsūdz Vispārējās tiesas spriedumu, jo Vispārējā tiesa esot pieļāvusi šādas kļūdas tiesību piemērošanā.

1) Pamati, ar kuriem tiek apgalvots ESPZR 8. panta 5. punkta pārkāpums ⁽¹⁾

- a) Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu, neizdarot nekādus konstatējumus attiecībā uz "saikni".

- b) Turklāt Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu secinot, ka *TBL* nebija iesniegusi nepieciešamos pierādījumus, lai noteiktu kaitējumu atšķirtspējai vai netaisnīgu priekšrocību.
- c) Visbeidzot, tā kā tika secināts, ka nepieciešamie pierādījumi netika iesniegti, Vispārējā tiesa esot kļūdījies, (i) uzstādot juridisko standartu pārāk augstu un (ii) neņemot vērā attiecīgos pierādījumus.
- d) Turklāt vienīgais iespējamais Vispārējās tiesas secinājums būtu, ka [šajā gadījumā] pastāvēja kaitējums atšķirtspējai vai turklāt, vai pakārtoti – netaisnīga priekšrocība.
- e) Vispārējā tiesa kļūdaini noraidīja *TBL* argumentus par to, ka Apelācijas padomes lēmumā acīmredzami netika ņemti vērā šajā tiesā iesniegtie apsvērumi.

2) Pamati, ar kuriem tiek apgalvots ESPZR 8. panta 4. punkta pārkāpums

- a) Vispārējā tiesa ir noraidīja pamatojumu, ka Apelācijas padomei būtu bijis jāprasa papildu apsvērumi attiecībā uz 8. panta 4. punktu apstākļos, kuros vienīgais veids procesuālā taisnīguma nodrošināšanai būtu bijis Apelācijas padomei uzaicināt [lietas dalībniekus] sniegt šos apsvērumus, vai izlemjot jautājumu tikai saistībā ar ESPZR 8. panta 5. punktu un nododot jautājumu par ESPZR 8. panta 4. punktu atpakaļ Iebildumu nodaļai. Vispārējai tiesai būtu bijis jāatceļ Apelācijas padomes lēmums.
- b) Vispārējā tiesa kļūdaini atzina par pamatotu Apelācijas padomes secinājumu, ka *TBL* nav pierādījusi priekšnosacījumu pastāvēšanu 8. panta 4. punkta piemērošanai. Vispārējai tiesai esot bijis jākonstatē, ka Apelācijas padome ir pieļāvusi kļūdu, jāatceļ Apelācijas padomes konstatējumus saistībā ar 8. panta 4. punktu un jākonstatē 8. panta 4. punkta pārkāpums.

Pamati, ar kuriem tiek apgalvots ESPZR 8. panta 1. punkta pārkāpums

- a) Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu, piemērojot spriedumu *Praktiker*, jo, ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas nolēmumu *EUIPO/Cactus* (C-501/15 P; EU:C:2017:750), spriedums *Praktiker* nav piemērojams šajā gadījumā attiecībā uz agrākajām preču zīmēm.
- b) Turklāt vai pakārtoti, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu, piemērojot spriedumu *Praktiker*, jo šis spriedums neattiecas uz tirdzniecības galeriju sniegtajiem pakalpojumiem.
- c) Pat ja *TBL* agrākās preču zīmes ietilptu mazumtirdzniecības jomā un tādējādi sprieduma *Praktiker* jomā, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu, interpretējot spriedumu *Praktiker*, ka tādu, kas noteikti neļauj konstatēt maldinošu līdzību.
- d) Tā kā Vispārējā tiesa esot kļūdījies savos secinājumos par sprieduma *Praktiker* piemērošanu, tā neesot (i) veikusi novērtējumu par sajaukšanas iespēju vai arī (ii) neesot nodevusi šo uzdevumu Apelācijas padomei. Šādos apstākļos tai bija jārikojas, īstenojot kādu no šiem pasākumiem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/1001 (2017. gada 14. jūnijs) par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2017, L 154, 1. lpp.).